

отиде да вземе прощеніе отъ нѣкои нейны прі-
ители, кои-то ѿ бѣха проводили калыска-та съ-
като нѣ домъ-атъ нѣхъ влизаше, видѣ на стѣл-
ба-та една млада дѣвочка сѣднала на най дол-
ны-те степенн и облечена съ най дрипави дре-
хи. Просякния-та, като я видѣ съ единъ слу-
га весма добръ облеченъ и кой-то подиръ нея
варвеше, трудно трудно ся повдигна милостиня
за да ѿ попроси, и представи ѿ една книга коя-
то отъ назва-та си извади. “Баща ми раслаб-
“ леиъ лежи, рече она и нѣма никоя друга но-
“ мощь освѣтъ милостиня-та, коя-то азъ соби-
“ рамъ; и азъ сама сама болна и на скоро не-
“ ща мога веке да му помагамъ. „ Прасковія
взе книга-та съ поспѣшна и треперящая рука:
книга-та бѣше едно свидѣтелство дадено отъ
церковный-атъ священникъ, че е сиромашкина
и че има добро поведеніе. Тосъ часъ си на-
уми злосчастно-то время въ кое-то, като сѣде-
ше на стѣлбни-те степенн на сената, напраз-
дно милость-та чловѣческа просяше. Сравне-
ніе-то кое-то она правяше между счастье-то на
бѣдна-та тая дѣвочка, и кое-то она бѣ имала
много и умилостави: даде ѿ малко-то пари кон-
то отгорѣ си имаше, и обѣща ѿ ся и още да ѿ